

GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
Wojskowej Służby Polak
ul. Podmurna 93, tel. 0541 65 22 186
fapak@wp.pl www.fapak.pl
16 25 127 REGON 147561736
KRS 000011392
1090 1506 0000 0000 5002 0244

Bydgoszcz
Osowa Góra
ZUZ-AK

†† Stobrawa Leon
ps. „Andrzej”

M: 1352/2211 Pom

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI

Stobrawa Leon
T. X: 1352/22.1 Pom.
Bydgoszcz L.W.L.-A.2

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa

k. 2 s. 1-2

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację

k. 2 s. 2

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

III/1 – dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939 – 1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”]

k. 15

VI. Fotografie

brak

I/1. Relacja - Stobrawa Leom

1. Relacja Tadeusza Brulwickiego
o działalności Leome Stobrawy, data
wpływu 28.05.1998, kserokop. mpis.

k. 1 s. 1-2

2. Wnioski odsużeniowe - notatka bez
autora - dotyczy L. Stobrawy, mpis
kserokop. inf. przesłat E. Brulwicki

k. 1 s. 3

Wpłynęło dnia 28.05.98
L.dz. 1198/SI/98

Stobrawa Leon, ps. "Andrzej" (1900-65), podoficer zaw. (1922-31), urzędnik miejski (1934-9, 45-65). Ur. 22 II 1900 w Chwałkowie pow. Środa woj. poznańskie, syn rolnika Andrzeja i Marii Kończal. Miał siostry: Teodozję, Gertrudę i Marię. Ukończył 4 klasową szkołę powszechną i zaw. rolniczą. Wziął udział w Powstaniu Wielkopolskim od 27 XII 18 (por. Jan Majewski - zaświadczenie z 18 IV 19.) Ochotniczą służbę wojskową odbył w 57 p.p. w Poznaniu od 8 IV 19 do 10 VIII 22. Za męstwo w walkach powstańczych i w wojnie 1919-20 odznaczony Krzyżem Walecznych nr 2488. Od 11 VIII 22 do 10 VIII 34 służył w 57 pp. jako zaw. podoficer. W stopniu st. sierżanta przeniesiony do pospolitego ruszenia z bronią pracował nadal w wojsku w Poznaniu. Od maja 1934 urzędnik w Zarządzie Miejskim Oddział Szkolny w Bydgoszczy. Uzupełniał wykształcenie do średniego. Po zajęciu miasta przez Niemców przymusowo skierowany w 1940 do organizowanego Lotniczego Zakładu Amunicyjnego Bydgoszcz - Osowa Góra (Luftmunitionsanstalt Bromberg-Hoheneiche) jako robotnik-brygadzysta w magazynach amunicyjnych. Dawało to pewną możliwość doboru robotników osobiście mu znanych lub poleconych, m.in. wyszkolonych żołnierzy, którzy uniknęli niewoli, częściowo związanych już z konspiracją antyniemiecką. Latem 1941 Niemcy skierowali do Zakładu E. Wrzesińskiego, ppor. zaw. art., mianowanego przez K-dta Garnizonu Bydg. AK na st. K-dta Sam. Placówki AK w Os.G. S. po złożeniu przysięgi AK został z-cą K-dta Placówki, a po aresztowaniu W. w marcu 1944 - K-dtem Placówki do rozwiązania AK w styczniu 1945. S. prowadził akcję sabotażową na dużą skalę: niszczenia i uszkodzenia amunicji, uzbrajania bomb lotniczych o standardzie 50, 250, 500 kg w niesprawne zapalniki, organizowania przerzutów amunicji i materiałów saperskich na potrzeby garnizonu, inspektoratu i oddz. partyzanckich w Borach Tucholskich. Wszyscy żołnierze placówki przeszli szkolenie sabotażowe i saperskie. Specjalna kontrola niemiecka z Berlina nie dała żadnych rezultatów. Wymieniany bez nazwiska w składzie sztabu Garnizonu Bydg. szef wydz. IV kwatermistrzostwa o ps. "Andrzej" to bez wątpienia S., na co wskazuje jego znany kontakt z szefem I Wydz. Organ. Sztabu st. sierż. F.

2

Dutkiewiczem, a także szerokie znajomości w środowiskach podoficerskich i urzędniczych. Pewnym punktem kontaktowym było jego mieszkanie przy ul. Sierocej 15 m.3 w peryferyjnej dzielnicy Szwederowo, co potwierdzają szefowie łączności wewn. Garnizonu T.Brukwicki i Z.Raszewski. Do pracy w Zarządzie Miejskim powrócił S. w lutym 1945, a od 1946 do śmierci był kierownikiem Domu Dziecka przy ul. Traugutta. S. ożenił się z Pelagią Mączyńską (1905-95) ur. w Wirach pow. Poznań. Starszy syn Mieczysław ur. w Poznaniu w 1931, lekarz med. pracował w Bydgoszczy i Olsztynie, gdzie zmarł. Młodszy syn Andrzej ur. w Bydgoszczy w 1940 pracuje w Bydgoszczy jako st. wizytator w Kuratorium Oświaty. S. zmarł w Bydgoszczy 28 XII 1965 i spoczywa na cmentarzu parafialnym przy ul. Kossaka.

Brukwicki T. biogram Stobrawa Leon w: Słownik Biograficzny Konspiracji Pomorskiej 1939-1947 część 1 str. 199, uzupełniony wg książeczki wojskowej S.; Jaszowski T. Bydgoski Garnizon Armii Krajowej w: Kronika Bydgoska Tom XI 1989, str 267-77; Książeczka Wojskowa nr 3030 wyst. przez PKU Jarocin na nazwisko Stobrawa Leon w 1931- oryginał posiada Andrzej Stobrawa syn Leona zam. w Bydgoszczy ul. Okrzei 7 m. 37, który złożył dod. informacje na piśmie dla autora biogramu.

Tadeusz Brukwicki

Stobrawa
Leon

Stobrawa Leon

Bydgoszcz
AK

Wniosek o odznaczenie

1. STOBRAWA Leon - pseudonim "Złoty Krzyż Zasługi" z Mieczami "pośmiertnie

- urodzony : 22 luty 1900 Chwałkowo pow. Środa
- stopień wojskowy : starszy sierżant
- udział w wojnie : 1918 - powstanie wielkopolskie
- służba wojskowa : 1919 - 1923 / Uroczyny, Poznań /
- pseudonim : "Andrzej"
- zaprzysiężony : styczeń 1941 r.

Uzasadnienie :

Zastępca dowódy placówki w składnicy amunicji lotniczej w Osowej Górze k. Bydgoszczy od stycznia 1941 r. do marca 1944 r., następnie do wywołania dowódcą placówki. Prowadził akcje sabotażową polegającą na :
- niszczeniu lub uszkodzeniu przysyłanego do składnicy z frontu sprzętu wojennego przewidzianego do naprawy celem powtórnego wysłania na front,
- niszczeniu przez zakopywanie b. dużej ilości amunicji strzeleckiej i innej
- uzbrejeniu bomb lotniczych przeznaczonych na front bałkański i w Związku Radzieckim w niesprawne zapalniki,

Z terenu składnicy wywożono amunicję strzelecką i inny sprzęt wojskowy, przeznaczony dla oddziałów partyzanckich działających w borach Tucholskich.

II. Materiały uzupełniające relacje: Stobrawa
Leon:

1. Tadeusz Brukwiński, biogram Leona Stobrawy, [w:] Stow. biograficzny konspi-
racji pomorskiej 1939-1945, pod red.
E. Zawackiej i K. Haujewskej-Marcim-
kowskiej, Wyd. FAPAK, t. V, Tomii 2002
(mnożenie) z. 1, s. 199, kserokop. k. 1 s. 1
2. Tadeusz Brukwiński, biogram Leona Stobrawy,
maszynopis k. 2 s. 2
3. art. Jerzy Jaskowiak, Gdy szumił wódz
Zas (vol. 20), Grupa Leona Stobrawy,
Dziennik Wieczorny, brak daty wyd.,
kserokop. k. 1 s. 3

Stobrawa Leon ps. "Andrzej" (1900-1965), kmdt. Samodzielnej Plac. Osowa Góra Garn. AK Bydgoszcz.

Ur. 22 II 1900 r. w Chwałkowie, pow. Środa; syn Andrzeja - rolnika, i Marii z d. Kończal. Brał udział w Powstaniu Wlkp., a po wojnie polsko-radzieckiej 1919-1920 pozostał w wojsku z przydziałem do Garn. Jarocin, następnie do Poznania. W 1929 r. zwolniony ze służby w wojsku w stopniu st. sierż., przeniósł się do Bydgoszczy i podjął pracę w Zarządzie Miejskim.

Podczas okupacji został skierowany przez Urząd Pracy do Lotn. Zakł. Amunicyjnych w Osowej Górze i tam stanął na czele grupy robotników, wadliwie wykonujących zapalniki do bomb lotniczych. W 1941 r. został zaprzysiężony przez →Edwarda Wrzesińskiego ps. "Władek", nowo mianowanego kmdta Plac. ZWZ-AK Osowa Góra i wyznaczony na jego zczę. Prowadził szeroko zakrojoną działalność polegającą na: - niszczeniu lub uszkodzeniu przesyłanego z frontu do naprawy sprzętu wojskowego, - zakopywaniu amunicji pochodzącej z ewakuowanych magazynów frontowych, - uzbrajaniu bomb lotniczych w niesprawne zapalniki, - zbieraniu informacji o rodzajach i ilości amunicji, materiałów wybuchowych znajdujących się w zakładzie, - szkoleniu sabotażowym i saperskim młodszych żołnierzy, - organizowaniu przerzutów amunicji i materiałów wybuchowych na potrzeby Garnizonu AK w Bydgoszczy i oddz. partyz. w Borach Tucholskich.

Po aresztowaniu Wrzesińskiego w kwietniu 1944 r., został mianowany kmdtem Placówki i funkcję tę pełnił do zajęcia Bydgoszczy przez Rosjan w styczniu 1945 r.

W lutym 1945 r. wrócił do pracy zawodowej w Oddziale Szkolnym Zarządu Miejskiego w Bydgoszczy. Zmarł 28 XII 1965 r.

APAK, T.: Schulz A., Szymanowicz H.; dok. Insp. Bydgoszcz; mat. własne autora; *AK na Pomorzu...*; Ciechanowski, *Ruch oporu...* (tu zniekształcone nazwisko Sztabrawa).

Tadeusz Brukwicki

Słownik biograficzny konspiracji pomorskiej 1939-1945, pod red. E. Zawackiej i J. Mieniewskiej - Morcinkowskiej, Wypł. FAJAK, t.V Tomu 2002 (nienotowe), s. 4

Osowa Góra Garn. AK Bydgoszcz.

Ur. 22.II.1900 r. w Chwałkowie pos.Środa, s. Andrzej, rolnika i Marii z d. Kończal. Brał udział w Powst. Wielkopolskim, a po wojnie polsko-radzieckiej lat 1919-1920 pozostał w wojsku z przydziałem do Garn.Jerocin, następnie do Poznania. W 1929 r. zwolniony ze służby w wojsku w stopniu st.sierż., przeniósł się do Bydgoszczy i podjął pracę w Zarządzie Miejskim.

Podczas okupacji skierowany przez Urząd Pracy do Lotn.Zakł.Amunicyjnych w Osowej Górze, nawiązał kontakt z działającymi tam konspiratorami. W 1941 r. został zaprzysiężony przez --> Edwarda Wrzesińskiego ps."Władek", kmdta plac. ZWZ-AK Osowa Góra i mianowany jego z-cą. Wyróżniał się inteligencją, a jego patriotyczna postawa budziła zaufanie i szacunek zatrudnionych tam Polaków. Prowadził szeroko zakrojoną działalność polegającą na:-niszczeniu lub uszkodzeniu przesyłanego z frontu do naprawy sprzętu wojskowego,-zakopywaniu amunicji pochodzącej z ewakuowanych magazynów frontowych,-zubraniu bomb lotniczych w niesprawne zapalniki,-zbieraniu informacji o rodzajach i ilości amunicji, materiałów wybuchowych znajdujących się w zakładzie, - szkoleniu sabotażowym i saperskim młodszych żołnierzy, - organizowaniu przerzutów amunicji i materiałów wybuchowych na potrzeby garnizonu AK w Bydgoszczy i oddz.part. w Borach Tucholskich. Po aresztowaniu E.Wrzesińskiego w kwietniu 1944 r., został mianowany kmdtem placówki i funkcję tę pełnił do zajęcia Bydgoszczy przez Rosjan w Styczniu 1945 r.

W lutym 1945 r. wrócił do pracy zawodowej w Oddz.Szkolnym Zarządu Miejskiego w Bydgoszczy. Zmarł 28.XII.1965 r.

AP AK T.A.Schulza, H.Szymanowicza; kartoteka insp.Bydgoszcz; mat. autora

T.Brukwicki

...sobie spłatę otoczenia, a nowych konspiratorów. W taśniany sposób członek konspiracyjnej Komendy Chorągwi Alfonsowski zwerbował do Szarych Górow pracującego w zakładach mechanicznych w Osowej Górze sierżanta Leona Sztobrawę, który przyjął do organizacji w tych ramach grupy konspiracyjnej.

Przyrzeczmy się na tym przykładzie jednej z metod działalności tego Lasu”:

...pa otrzymała zadanie sabotażu i przygotowania bomb lotniczych i magazynowania zapasów amunicji dla ZWZ-AK. Zaufani robotnicy — tylko członkowie „grupy Sztobrawy” — zaczęli odtąd wynosić i ukrywać karabinową i pistoletową amunicję na potrzeby ruchu oporu, składając te materiały w ukrytych przygotowanych skrytkach. W tym celu w tajemnicę magazynu w Zytelewsku, płał akcję zgodnego z ewidencją magazynowego z ewidencją. Jak szeroki zakres objęła ta akcja dowodzi fakt, że miesięcznie dowodzony w tym sposobem wywieziono z Osowej Góry około 10 tysięcy sztuk amunicji!

...erz ut jej i granatów do oddziałów odbywał się etapami i na przemian z nich przez różne osoby. Akcją kierował w wyznaczonym celu Jan Pachura, a granaty — Sztobrawa. Przerzucano ten „materiał” głównie w teckach, a do przetransportowania go już po terenie zakładu, wykorzystywano konwojantów transportu drobnicy do oddziałów towarowej. Odpowiedzialnym za ten transport był w tym czasie właśnie Sztobrawa. Główną trudnością stanowiła konieczność ukrywania się przed dworcem, bowiem kierownicą szarych Górow był zawsze żołnierz niemiecki, ale najczęściej — jak się okazało — przekupny. Z konwojentami ich... Sztobrawa i najciężsi byli nimi Kowalski i Wrzesiński i oni to podczas postoju przy dworcu wynieśli, po wymianach hasła, wymienić ją z łączniczką podobną, ale pustą.

...szytki drobnicy nie były z Osowej Góry regularne. W „grupie Sztobrawy” działał jednak Iwanow, który miał rodzinę w Borach Tuchawskich. Bardzo do niej przywiązywał, odwiedzał ją co sobotę i tym sposobem utrzymywano regularność w dojeżdżaniu do oddziałów. Jego przyjeźdy do pewnego czasu nie budziły podejrzeń, ale w 1942 roku w ramach trwającej akcji „grupy Sztobrawy” trzeba było na trzy dni przerwać zawieszanie Niemcom, z zakładu Wrzesińskiego, który był jednym z członków grupy.

...tej stosunkowo krótkiej przezarządzonej konspiracyjnymi oddziałami, przerzuty amunicji z Osowej Góry dla ruchu oporu w tym czasie i trwały one już potem żadnych zakłóceń aż do wyzwolenia Bydgoszczy spod okupa-

KIM BYLI?

...podobne grupy szturmowe skupione wśród młodzieży z Szarych Górow i ZWZ-AK, działały także i w innych zakładach na terenie Bydgoszczy. Będąc o nich jeszcze mówimy, warto jednak abyśmy najpierw wspomnieli o niektórych chociażby luźno zasłużonym dla wojennego ruchu, o których wspomnie-

Grupa Leona Sztobrawy

JERZY JAŚKOWIAK

... Szarych Górow, komendantem Komendy Szarych Górow w Gdyni został **LUCJAN CYŁKOWSKI**

Urodził się on w 1907 roku we wsi Zimne Zdroje, w ówczesnym powiecie starogardzkim. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Liniewie uczęszczał do Seminarium Nauczycielskiego w Kościerzynie. Po uzyskaniu dyplomu nauczycielskiego, skierowany został do pracy w szkole podstawowej w Pucku, a w 1930 r. do szkoły podstawowej nr 1 w Gdyni. Był już wówczas aktywnym działaczem harcerskim, z czasem otrzymał stopień harcmistrza i został komendantem Hufca Gdynia-Sródmieście stając się najbliższym współpracownikiem harcmistrza Benedykta Porzyńskiego. W sierpniu 1939 r. mianowany został komendantem Wojskowego Pogotowia Harcerzy w Gdyni, a po powołaniu Benedykta Porzyńskiego do wojska — także szefem Morskiego Rejonu Harcerzy.

Wybuch wojny zastał Cyłkowskiego — jak i innych harcerzy, którzy nie pełnili służby wojskowej — przy organizacji pomocniczej służby dla wojska. Rychło przystąpił do konspiracji. W początkach 1940 r., po spotkaniu z przybyłym z Warszawy Porzyńskim, przystąpił do organizacji wojennego harcerstwa w Gdyni skupiając wokół siebie spore grono instruktorów i starszych harcerzy — swoich wychowanków. W połowie 1941 roku, kiedy działalność kierowanego przez niego tajnego hufca gdyńskiego wyraźnie się zaktywizowała, Lucjana Cyłkowskiego miano-

... wano szefem łączności kurierskiej Podokręgu Północno-Zachodniego ZWZ-AK. Stał się jednym z najbliższych współpracowników komendanta podokręgu Józefa Olszewskiego ps. „Andrzej”.

Jak pisze w swojej interesującej pracy „Szare Szeregi w Gdyni” Andrzej Gąsiorowski-Cyłkowski dysponując na terenie Gdyni, Gdańska i Sopotu rozległymi znajomościami, oddał ZWZ-AK na terenie Wybrzeża znaczne usługi. Uczestniczył m. in. w organizowaniu przerzutu ludzi z Gdyni do Sztokholmu, w czym pewną rolę odgrywała także jego żona Dunka Helena Madsen, córka przedsiębiorcy z Kopenhagi budującej port gdyński. Która w sierpniu 1939 r. wyjechała wraz z dziećmi do Danii. Cyłkowski nie skorzystał z możliwości wyjazdu i pozostał w kraju.

TAJNY HUFIEC GDYŃSKI

Dowodzony przez niego tajny hufiec gdyński, oddawał szereg cennych usług ZWZ-AK na Wybrzeżu. Cyłkowski był także inicjatorem utworzenia Batalionu Morskiego Szarych Górow stanowiącego jeden z związków terenowych Wydziału Marynarki Wojennej KG AK Pracowniczej w czasie okupacji u szewca Rhodego przy ulicy Abrahama. Był to jeden z najlepszych punktów kontaktowych, zarówno dla Szarych Szeregów, jak i ZWZ-AK.

Latem 1942 r. nastąpiły aresztowania wśród członków Pomorskiego Okręgu AK. Objęły one również szarych Górow łączności Komendy Okręgu Pomorskiego, z którą Cyłkowski utrzymywał kontakty. Aresztowano go w dniu 1 września 1942 r. Przeszedł brutalne śledztwo w Gdyni w słynnej kawiarni gestapo na Kamiennej Górze, a następnie w Gdańsku. W wyniku m. in. interwencji konsula duńskiego, wykonano na nim wyrok śmiertelny, a zaproponowano współpracę. Cyłkowski zornie ją przyjął i kiedy w czasie „ucieczki” wydosłał się na wolność — natychmiast ponownie wszedł w konspirację ukrywając się w budownictwie elektrowni wodnej w Bolszewie niedaleko Wejherowa. Stał się jednym z najbliższych współpracowników gestapo, a także przez wspomnianego konsula, przekazał do Londynu informacje o działalności szarych Górow — śmiertelnie poinformował o aresztowaniu Józefa Olszewskiego i Bernarda Myśliwka — podając także nazwiska aktywniejszych w stosowaniu tortur gestapowców. Zostały one podane do publicznej wiadomości pośrednictwem radia BBC.

Kontakty z konsulem doprowadziły do prawdopodobnie do ponownego aresztowania Cyłkowskiego przez gestapo. Znowu okrutnie pobity, złamaną ręką, skierowany został na oboz koncentracyjny Stutthof, gdzie umieszczony w obozowym rewirze 12 lipca 1944 roku o godzinie 18:00 został powieszony na obozowej szubienicy.

BERNARD MYŚLIWEK mianowany na początku 1940 roku komendantem podokręgu Szarych Górow-Północ, pełniący jednocześnie funkcję szefa obwodów chojnickiego, urodził się w 1909 r. w Gręboczu pod Toruniem. W Toruniu ukończył Publiczną Szkołę Powszechną przy ul. Łąkowej, gdzie zetknął się z kierownictwem. Szybko stał się jednym z aktywniejszych instruktorów, a następnie zorganizował w Toruniu harcerską drużynę żeglarską, łącząc w ten sposób samą swoją drugą pasję życia — jaką było wodniactwo. W 1937 r. wraz z rodziną przeprowadził się do Gdyni. W rok później zaręczył się z harcerką z Chojnic, Jadwigą Kowalską.

W końcu sierpnia 1939 r. został zmobilizowany. Wziął udział w kampanii wrześniowej. W czasie wojny dostał się do niewoli, ale dzięki znajomości języka niemieckiego, w październiku został zwolniony. Przybył do Bydgoszczy, gdzie uznał, że bezpieczniej będzie przenieść się do Chojnic. Zawarł związek małżeński ze wspomnianą Jadwigą i mieszkał przy ul. Człuchowskiej. Podjął pracę zaopatrzeniowca w twórnym wódek i koniaków, pomagając też teściowi prowadzącemu skle-

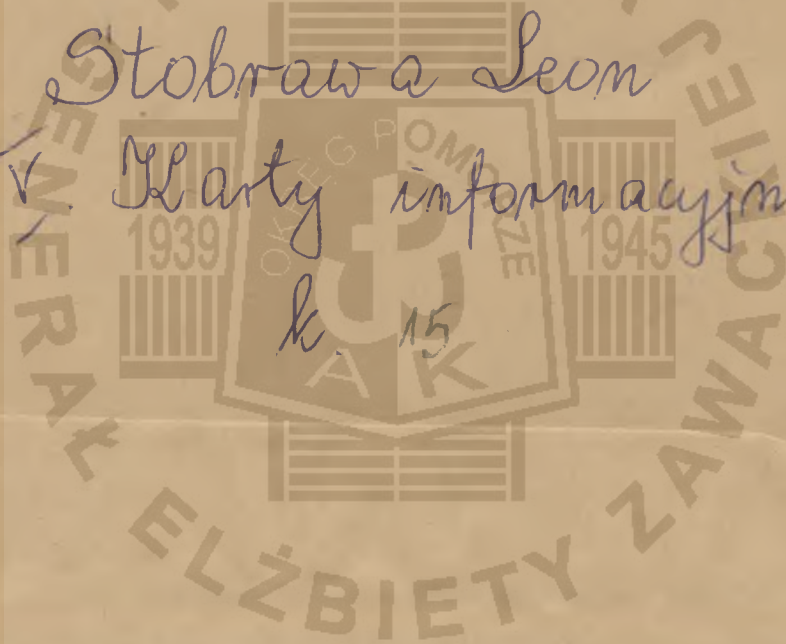
Harcerze bydgoscy walczyli także w czasie Powstania Warszawskiego. Oto pierwsza strona karty pocztowej wysłanej ze Stalagu XI A przez Zbigniewa Zahorskiego do Bernarda Subkowskiego. Zahorski znalazł się w tym stalagu po powstaniu i tak pisał pod datą 25 X 1944 r.: Drogi Bernardzie — piszę do Ciebie ze szpitala obozowego. Tadek zginął już 3 sierpnia na Woli, Edek 23 sierpnia w Śródmieściu Północ, a ja zostałem ranny

T:K: 1352/2211 Pom.

Bydgoszcz

Stobrawa Leon

✓ Party informacyjne
1939 1945
k. 15

T

muż Stobrawa LEON

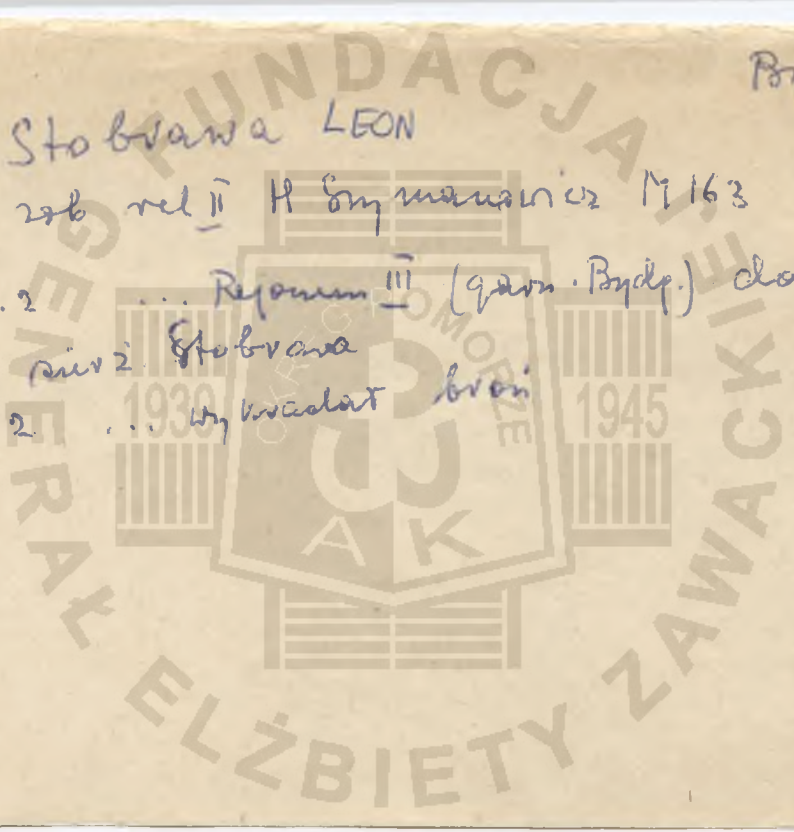
Bydgoszcz
17K¹

zob. rel. II H. G. M. 163

s. 2 ... Raport III (główn. Bydgoszcz) choroba

muż Stobrawa

s. 2 ... 1930 wyjazd 1945

†† Stobranze Leon „Andrzej”

wniosek awansowy wystawiony przez PTK z Hrecim skrytka
w zał.
zatwierdzony w Zalek Lotn 02002 Góra 1975r

Bydgoszcz
PK 2

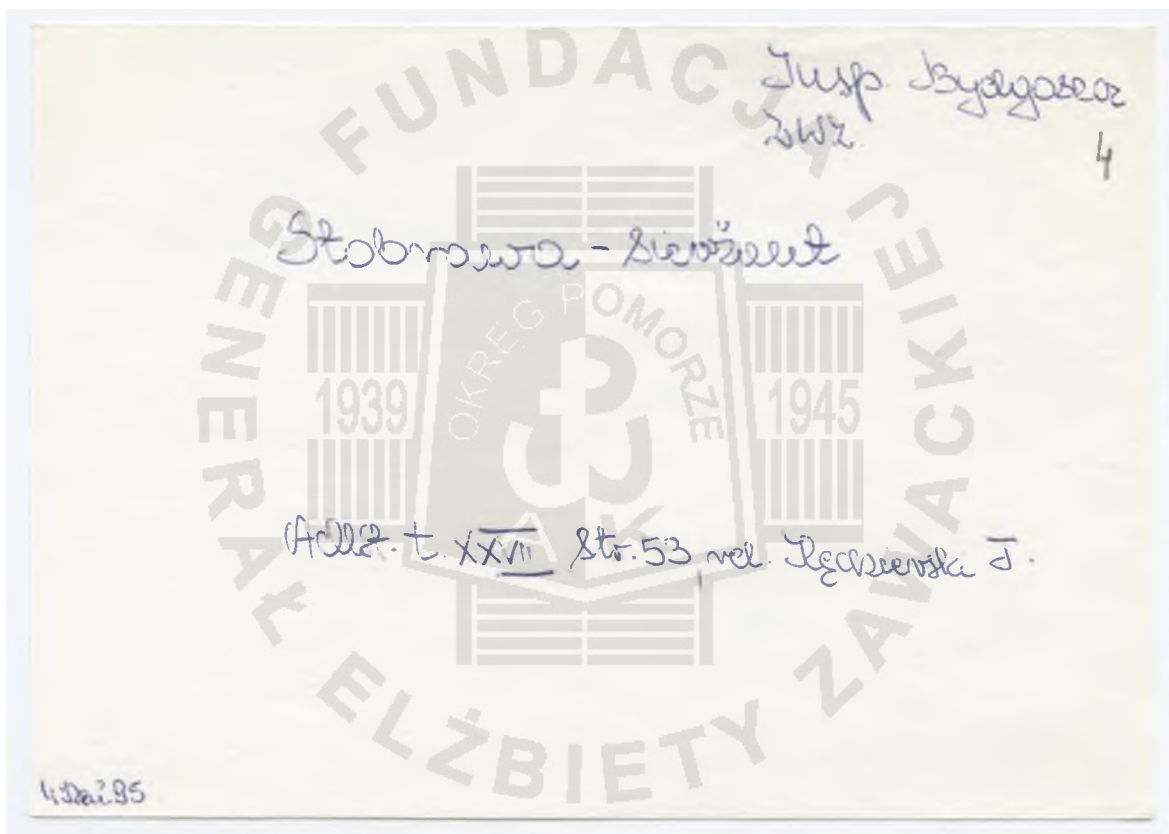
23

BYDGOSZEE

AK 3

STOBRAWA LEON
, ANDRZEJ"

Zob. APAK, INSP. BYDG., T.: BRUKWICKI T., DOLATA J., HOFFMANN L.,
WRZESIŃSKIE.)

2WA AK 5
GARNIZON
BYDGOSZCZ

STOBRAWA LEON

Dobrych placówce służadnicy armii niemieckiej
OSOWA GÓRA podlegającej bezpośrednio
komendzie Garnizonu Bydgoskiego -

dos. APAK, M-92 [Biografia Leona
Hoffmanna oprac. przez H. Szymankiewicza
ps. "Marek"]

KRP / 1994 /

Bydgoszcz?

6

Stobrawa - sierżant W.P. awans na
starszego sierżanta - odznaczenia.
br., z wyjątkiem Krzyżem Zasługi z Mieczem
11. XI 1944 r. pracował w wytwórni w
Osowej Górze k/Bydg. Imienia ani
pseudonimu nie pamiętam. Był
członkiem podległego mi oddziału od
1943, dowodzonego przez "Witka"
(Franciszek Szyperski), na którego
wniosek przedstawilem Stobrawę
verte

do awansu i odznaczania. - Grupa
zatrudnionych w Osowej Górze dobrze pracowała
(Sabotaż produkcji bomb lotniczych i in.
porosków). Dostawa sporych ilości amunicji
karabinowej i pistoletowej, granatów - prze-
rzuconych następnie do G.G. i do Botów
Tucholskich (Dom Grab) Do tej grupy należał
zaprzysiężony przez Lecha (Sonnentfeld) Alojzy Żytelewski
przed wojną, kapral WP i policjant (dalszy kn-
zym Sonnentfelda. (-) Sonnentfeld

Stobrowa ^{Leon} ^{starszego Sioś Szw}
— sierżant WP; awans na st. sierż.

odznaczony, Brązowym Krzyżem Zasługi z Mierzaną 11.XI. 1949r.

pracował w wytwórni Amunicyj w Osonie; Górze k. Biał.

Imienia ani pseudonima nie pamiętam. Był człon-
kiem podległego mi oddziału od 1943r, dowodzonego
przez „Wierka” (Franciszek Szyperka), na którego
wniosek przedstawiłem Stobrowę do uwolnienia i udano (ze-
nia.

^{zatrudnionych} Grupa w Osonie; Górze dotrzej pracowała. Sabo-
taz ^{pracy} produkcji bomb lotniczych, innych podstępów, ~~to~~
verte

Karabimowej i piast
stara sporych ilości amunicji kasabimowej i pierwsza
letowej, granatów, — przerzucano ją najstarsze do
GG i do Buran Tuchyjskiej („Dan”, „Grab”).

85
Do tej grupy należał kapitan Sieżo
my przez decha (- Sommerfeld)
Aleksy Lytelowski przed wojną
Kapitan Wojska Polskiego policjant
(daleszy Kwayn Sommerfeld).

Bydgoszcz 8
ZWZ

Stobrawa (i.m.n.)

- sierżant. Po podziale garnizonu bydgoskiego na rejony, dokonany przez L. Hoffmana, dowodził rejonem III - Osowa Góra (była to raczej placówka). Wykradał broń.

Zob. tom 23 - Stutthof, nr. 90, H. Szymanowicz

K.Woj.

3409.

9

+ STOBRAWA LEON

ps. „Andrzej”

St. sierżant Knolt placówki w Osowej
Górze od kwietnia 1944 po orientowaniu
Wniewińskiego

zob.

Bratkowski Józef: „Przyręki do dziejów
Imp. I.W.2. - AK w Bydgos. s. 3, 4, 14, 25, 26,
27, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 36, 38, 41

Bibl. A.P. A.K.

dk.98

Stobrawa (in) Leon? Bydgoszcz.
sierżant 488 2WZ AK 10

- zakonspirowany żołnierz AK
pracujący w fabryce broni w
Osowej Górze (53)

Zob: Kryżanowski Maciej Tadeusz, "Wspo-
mnienia żołnierskie AK Okręgu Pomorskiego
Pomniki", 1995 r., str. 53.

488. VI 199

FUNDACJA

Bydgoszcz

11

od Stobrawa LEON
Instalacja - inż. - technik AK.
w Bydgoszczy, pracuje w instytucji
przemysłowej dokonywał robotek

Lichnowska str 472 (244, 245)

ELŻBIETA ZAWACZNA

BYDGOSKA

AK

12

STOBRAWA

Siecz.

Kierownik grupa sabotażowa w Osowej
Górze.

AK na Komorzu, s. 109

8/4/54

FK
Bydgoszcz

13

STOBRAWA Leon

ps "Hudny"

Urodz. 22. II. 1900 r. w Chwałowie, pow. Środa.
Komendant Samodzielny Plac Osada
Środa, kier. FK Bydgoszcz

Wb. Szwab. Biał. Korp. Soc. t. 1, s. 129.
Fundacja Archiwum Szmarskie FK
Jomin, 1994 r.

4.10.2001

STOBRAWA Leon ps. "Andrzej"
urodz.

Bydgoszcz
Ak. 14

K-dt plac. Osowa Góra w garn. bydg. "Dwór "

Sr. K. 2 z 17

Wykaz odznaczeń "Jary" - Michała

Stobrawa Leon
s. Andrzeja
ur. 22. II 1900
KW
ps. „Andrzej”

Bydgoszcz
AK
15

zob. Sadowski Józef,
Mówi nr 3/806,
HWA 1988, s. 185, poz. 144.

Stobrawa Leon

ZESKANOWANE

